

แนะนำหนังสือ

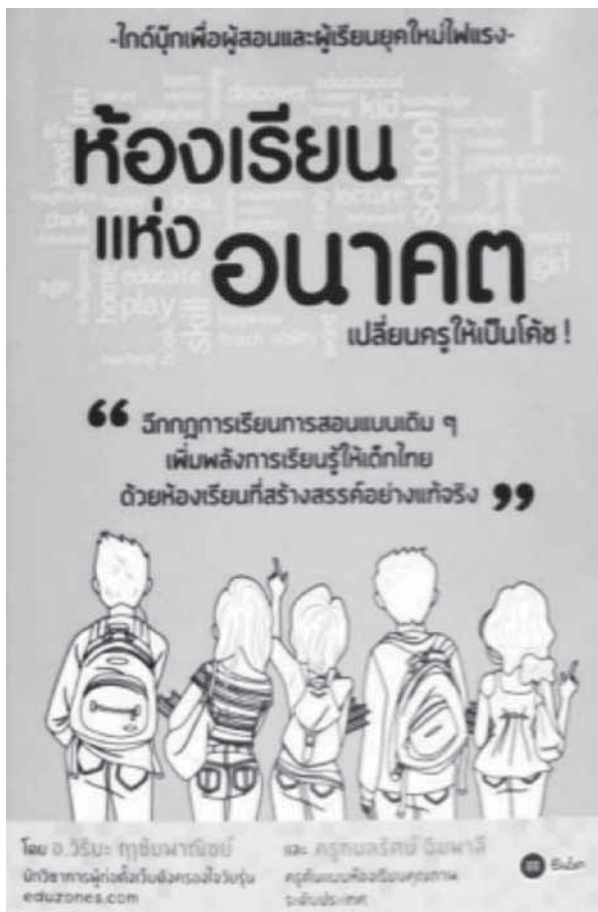
Book Review

โดย กัญจน์ณิชา โภคอุดม

By Kannicha Pokudom

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

Faculty of Information Technology, Eastern Asia University

ชื่อเรื่อง: ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็นโค้ช !

ผู้แต่ง: วิริยะ อักษรพานิชย์ และ กมลรัตน์ ฉิมพาลี

สำนักพิมพ์: ซีเอ็ดดูเคชั่น

ปีที่พิมพ์: 2559

จำนวนหน้า: 192 หน้า

“ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็นโค้ช !” แต่งโดยผู้เขียน 2 ท่าน ผู้เขียนหลักได้แก่ ดร.วิริยะ อักษรพานิชย์ นักวิชาการอิสระ นักพูด นักเขียน ที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ในวงการวิชาการ มีผลงานหนังสือ บทความทางการศึกษา ที่เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ มากมาย นอกจากนี้ท่านยังเป็นวิทยากรพิเศษในสถานศึกษา องค์กร โรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ เป็นผู้ดำเนินรายการ “คิดต่าง สร้างปัญญา” ทาง Nation Channel และเป็นผู้ก่อตั้ง www.eduzones.com ท่านมีแนวคิดที่ว่า “อยากเห็นการศึกษาที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่การสอบและใบปริญญา อยากเห็นคนไทยใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต อยากเห็นความรู้และข้อมูลต่างๆ กระจายไปอย่างทั่วถึง และอยากเห็นเด็กไทยเติบโตอย่างมีคุณภาพ”

ผู้เขียนร่วมคือ กมลรัตน์ ฉิมพาลี ครูโรงเรียนถนนหัก พิทยาคม จ.บุรีรัมย์ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ชนะเลิศการประกวดห้องเรียนแห่งอนาคต ATI Award ที่จัดโดยบริษัทกษรอินส์ไพร์ ผ่านการศึกษา ด้านด้าน STEM ณ ประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เป็นครูต้นแบบห้องเรียนคุณภาพระดับชาติในโครงการ ขยายผลการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปี พ.ศ. 2559 และเป็นวิทยากรจัดอบรมด้านการศึกษาระดับประเทศ

หนังสือเล่มนี้เปิดฉากด้วยคำนำจากผู้เขียนอย่าง น่าสนใจด้วยประโยค “ทำไมเด็กจึงไม่ค่อยชอบเรียนหนังสือ” พร้อมเกริ่นให้ผู้อ่านทราบว่า หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ตำราที่จะ

มาสร้างปัญหาให้คนอ่าน แต่จะเป็นสะพานให้เราได้ว่า การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกกว่าที่เราเคยคิด หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ ทฤษฎียาก ๆ แต่จะบอกวิธีง่าย ๆ ที่จะทำให้เด็กเรียนอย่าง มีความสุข และหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่การเอาความฝันมาแล้ว แต่เป็นการบันทึกเรื่องราวที่เราทำได้แล้ว

เนื้อหาของหนังสือถูกจัดแบ่งออกเป็น 15 บท ได้แก่ (1) บรรพบุรุษของผมมาจากเทือกเขาอัลไต (2) หรือว่าโลก หมุนเร็วขึ้น (3) งานแปลก ๆ ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย งานเก่า ๆ หลายอย่างค่อย ๆ หายไป (4) ทางเลือก (5) รูปแบบการสอนใหม่ เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรับสังคมและงานที่เปลี่ยนไป (6) การสอนแบบใหม่หลายรูปแบบ (7) การศึกษาในประเทศต่าง ๆ เป็นอย่างไร (8) การศึกษาของประเทศไทย (9) หัวใจของ คุณภาพการศึกษา (10) จะเกิดอะไรขึ้น... ถ้าเด็กมีความสุข ในการเรียน (11) การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนต้องเกิดจากความ เข้าใจ (12) ห้องเรียนที่ไม่ใช่ห้องสอน (13) ห้องเรียนแห่ง อนาคตเกิดขึ้นแล้ว (14) ปฏิวัติการศึกษา เริ่มต้นที่ตนเอง และ (15) ร่วมกันเดินต่อไป

เนื้อหาบทแรกนำพาผู้อ่านย้อนนึกไปถึงภาพ การเป็นคนเก่งในสมัยก่อน (สมัยที่ผู้เขียนเรียนอยู่ชั้นประถม) ผ่านประโยคที่ผู้อ่านคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี “บรรพบุรุษ ของผมมาจากเทือกเขาอัลไต” ที่ปัจจุบันนักประวัติศาสตร์ ได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นความจริง พร้อมจบด้วยคำถามว่า “เราน่าจะพัฒนาให้คนไทยยุคใหม่ให้รู้จักคิด ค้นคว้า มากกว่า แค่เชื่อตาม ๆ กันหรือไม่”

เนื้อหาถัดมาเป็นการดึงผู้อ่านกลับมาสู่โลกปัจจุบัน โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยี มีการ แทนที่ของเครื่องจักรและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อันส่งผล ให้อาชีพเก่า ๆ หายไปและมีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นมา พร้อม คำถามชวนคิดว่า “เราจะใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไรในการที่จะทำให้เด็กไทยมีความพร้อมต่อ รูปแบบงานใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นอีกมากมายในอนาคต” พร้อมชี้ให้เห็นถึง 2 ทางเลือกของครูระหว่างการเป็นครูที่ ยังคงรูปแบบการสอนแบบเดิม กับการเป็นครูที่ตื่นตัวกับ การสอนรูปแบบใหม่โดยมีการกล่าวถึงทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ที่ทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาไปทั่วโลกเพราะ เป็นทักษะที่ตอบโจทย์โลกอนาคตที่ต้องการคนที่มีทักษะ มากกว่าคนที่มีความรู้แบบเดิม ๆ ซึ่งทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 นี้ประกอบไปด้วยทักษะสำคัญ 4 ด้านได้แก่

ทักษะการเรียนรู้ (learning skills) ทักษะการคิด (thinking skills) ทักษะการทำงาน (working skills) และทักษะชีวิต (life skills) ซึ่งทักษะทั้ง 4 นี้ไม่สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ ด้วยการสอนรูปแบบเดิม ห้องเรียนแห่งอนาคต จึงต้อง เป็นห้องเรียนที่มีการเรียนและการประเมินผลรูปแบบใหม่

ผู้เขียนได้แนะนำการสอนรูปแบบใหม่ 3 รูปแบบ ได้แก่ (1) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning--PBL) PBL มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้โดยผู้สอน จะใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะ ไล่หาความรู้เพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนจะได้ฝึกค้นคว้า คิด และ เป็นผู้ตัดสินใจ PBL ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหา ความรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งช่วยพัฒนาให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี (2) ห้องเรียนกลับด้าน (flipped classroom) หลักการของ ห้องเรียนกลับด้าน คือให้ผู้เรียนเรียนที่บ้านและมาทำการบ้าน ที่โรงเรียน โดยการเรียนรู้ที่บ้าน ผู้เรียนจะเรียนผ่านคลิป บทเรียนการสอนต่าง ๆ ที่นำไปไว้ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนอะไรกับครูคนไหนเวลาใดก็ได้ บนโลกออนไลน์ ห้องเรียนกลับด้านได้รับการพิสูจน์แล้วว่า สามารถช่วยให้ผลการสอบของผู้เรียนดีขึ้นได้ (3) STEM (Science-Technology-Engineering-Mathematics) STEM เป็นการสอนแบบบูรณาการผ่านกิจกรรมหรือโครงการที่มี การตั้งปัญหาที่ต้องอาศัยความรู้ 4 ด้าน ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์มาร่วมกัน แก้ปัญหา จุดเน้นของ STEM คือ การนำความรู้ไปใช้ ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง ผู้เรียนจึงสนุกกับการลงมือทำ กิจกรรม ได้ฝึกคิด ลักษณะการเรียนแบบ STEM จึงตื่นตัว ไม่น่าเบื่อเหมือนการเรียนแบบเดิม ๆ และเป็นที่ประจักษ์ แล้วว่า STEM ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของผู้เรียนดีขึ้น

นอกจากนี้ ผู้เขียนได้กล่าวถึงประเทศที่ประสบ ความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษา 6 ประเทศได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลี ฮังการี ฟินแลนด์ ออสเตรเลีย และแคนาดา

สิงคโปร์ประเทศที่มองว่าการปฏิรูปการศึกษา คือ กลไกสำคัญที่จะสร้างศักยภาพของคนในชาติ มหาวิทยาลัย ของสิงคโปร์มีการออกแบบหลักสูตรที่แตกต่างกันแต่มีการ ร่วมมือกันเพื่อผลิตบัณฑิตให้ตอบสนองแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การปฏิรูปการศึกษาของ

สิงคโปร์เน้นการพัฒนาและคัดเลือกครู ครูต้องเก่ง มีใจรัก การสอนและมีทักษะในวิธีการสอน สามารถจัดการเรียนรู้ ที่แตกต่างเพื่อสร้างผู้เรียนที่แตกต่างได้ ครูมีหน้าที่ในการ ค้นคว้าหาสิ่งใหม่ ๆ มาสู่ห้องเรียนและต้องรู้วิธีเชื่อมโยง การเรียนกับเทคโนโลยี

เกาหลี ความสำเร็จของเกาหลีมาจากการพัฒนา การศึกษาที่เน้นสร้างคนรุ่นใหม่ให้มีความคิดสร้างสรรค์ เกาหลีปฏิรูปการศึกษาภายใต้แนวคิดนำเด็กเกาหลีทั้ง ประเทศไปสู่“การเป็นอุตสาหกรรมโลกไซเบอร์การศึกษาและ ชาตินิยม” โดยมองว่าครูเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา เหนือเดียวกับสิงคโปร์มีการลงทุนกับการพัฒนาครูในทุกๆ ด้าน บริษัทเอกชนต่างๆ ก็ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาทั้งให้ทุน สนับสนุนการศึกษา ทุนวิจัย และจัดสร้างศูนย์การเรียนรู้ ต่าง ๆ ให้กับเยาวชน

ฮ่องกง ประเทศที่มีแนวคิดด้านการศึกษาในแต่ละ ระดับที่ต่างกัน ระดับอนุบาลจะเน้นพัฒนาเด็กให้แข็งแรง ดูแลตนเองได้ ระดับประถมเน้นเรื่องครอบครัวและสังคม ให้เด็กรู้จักหน้าที่ของตนเอง ระดับมัธยมเน้นวิชาการและ เทคโนโลยีหลักสูตรมัธยมมีการปรับเปลี่ยนให้ทันโลก และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างต่อเนื่องมีการฝึก วิชาชีพตั้งแต่มัธยมปลาย ส่วนระดับมหาวิทยาลัยฮ่องกง มีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เช่น The University of Hong Kong เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของเอเชียและติดอันดับต้น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก

ฟินแลนด์ ประเทศที่ได้รับการยอมรับว่ามีระบบ การศึกษาที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลกฟินแลนด์เชื่อว่าครอบครัว สามารถให้ความรัก ความรู้ สร้างสิ่งดีงามมากกว่าโรงเรียน อนุบาล ที่นี้จึงไม่เน้นอนุบาล เด็กฟินแลนด์จะเริ่มเข้าเรียน ระดับประถมเมื่ออายุ 6-7 ขวบโดยเน้นเรียนรู้จากเรื่องจริง ฝึกฝนการแก้ปัญหาจริงผ่านการทำกิจกรรม ฟินแลนด์ ให้อำนาจท้องถิ่นในการจัดการและตัดสินใจเรื่องการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่โรงเรียน ฟินแลนด์มอง การเรียนว่าเป็นการพัฒนาเด็กแต่ละคนทีนี้จึงไม่มีการนำ เกรดเฉลี่ยมาเป็นตัวเปรียบเทียบคุณภาพของเด็ก โรงเรียน สามารถวัดผลและประเมินผลโดยไม่มีข้อสอบจาก ส่วนกลางไปวัดคุณภาพของผู้เรียน

ออสเตรเลียโรงเรียนที่ออสเตรเลียสามารถกำหนด แนวคิด วิสัยทัศน์ การเรียนการสอนที่แตกต่างกันได้ โดยจะร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็ก ในพื้นที่ เป้าหมายการพัฒนาเด็กไม่ได้วัดที่คะแนนสอบ ผู้เขียนยกตัวอย่างโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ที่กำหนดแนวคิด ว่าจะฝึกให้เด็กรู้จักและยึดมั่นใน 4 เรื่อง คือ ความปลอดภัย ความอดทน ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ และความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม เด็กที่อ่านหนังสือได้ช้าแต่ถ้ามีความมุ่งมั่น สามารถอ่านได้ก้าวหน้า ก็จะได้รับดวงดาวของความมุ่งมั่น สู่ความสำเร็จ เด็กทุกคนไม่ว่าจะอ่านเก่งหรือไม่เก่ง ต่างก็มี โอกาสที่จะสะสมดวงดาวได้เช่นเดียวกัน ขอเพียงมีความ มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง เด็กที่นี้จึงเรียนอย่างมีความสุข เพราะโรงเรียนมีแต่บรรยากาศของความสนุก มีเสรีภาพ เน้นการให้รางวัล ไม่ลงโทษ ไม่ตัดคะแนน และที่สำคัญ ไม่มีการบ้าน หน่วยงานรัฐและโรงเรียนได้แปลงการบ้าน เป็นเกมบนอินเทอร์เน็ต การบ้านของเด็ก ๆ คือ การเล่นเกม

แคนาดา การศึกษาของแคนาดาเน้นช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อเป้าหมายหลักคือ “เด็กจะต้องเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม” สิ่งที่ทำให้การศึกษา ของแคนาดาประสบความสำเร็จ มี 5 ด้าน คือ (1) ครูทำงาน เป็นทีม ครูมีการบูรณาการสอนหลายวิชาเข้าด้วยกัน ทำให้ การทำโครงการเดียวเด็กก็ได้ความรู้และทักษะต่างๆ มากมาย (2) การวัดและประเมินผล ใช้วิธีวัดความสามารถในการ พัฒนาตนเองไม่นำผลการเรียนของเด็กมาเปรียบเทียบกัน (3) การร่วมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้จากทุกส่วนของสังคม ทั้งเมืองเต็มไปด้วยแหล่งเรียนรู้ของเด็ก ๆ พิพิธภัณฑ์ สวนสาธารณะ สถานที่สำคัญๆ มีหนังสือมากมายในร้านค้า ป้ายให้ความรู้ในเรื่องจำเป็น เช่น กฎหมาย สุขภาพ รวมถึง สิ่งที่น่าสนใจ ศิลปะ ภาพวาดบอกเล่าเรื่องราว เครื่องเล่น ทุกสิ่งพร้อมให้เด็กได้เล่นและเรียนรู้ตลอดเวลา (4) วัฒนธรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่แคนาดาพ่อแม่จะปลูกฝังลูก ในเรื่องการสังเกตและการตั้งคำถามเพื่อให้เขาเติบโตขึ้นมา แบบพร้อมที่จะสงสัยและแสวงหาความรู้ และ (5) ทุกคน มีสิทธิ์เสนอความคิดเห็นและตั้งคำถามซึ่งกันและกันได้ คนแคนาดาจะเสนอความเห็นและตั้งคำถามกันอย่างตรงไป ตรงมา เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา ไม่ยอม ตามด้วยความเกรงใจแล้วไปนินทาลับหลังซึ่งไม่ทำให้เกิด ประโยชน์กับใคร

ผู้เขียนได้วิเคราะห์ถึง 6 ประเด็นว่า มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันอยู่ 6 ประการ ได้แก่ (1) มีเป้าหมายด้านการศึกษาที่ชัดเจน (2) มีการสื่อสารให้สังคมรับรู้ในเป้าหมายให้ความรู้ในแนวทางการศึกษาใหม่ (3) ผู้นำประเทศให้ความสำคัญ (4) มีการจัดตั้งโครงการเพื่อนำแนวคิดสู่การปฏิบัติ (5) มีการส่งเสริมให้นักคิด นักการศึกษา วิจัยหารูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับประเทศของตน (6) มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งข้อสุดท้ายนี้ ผู้เขียนมองว่าเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย

สำหรับเด็กไทยนั้น เมื่อพิจารณาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ด้าน ผู้เขียนมีความเห็นว่า ทักษะการคิด (thinking skills) เป็นทักษะที่เด็กไทยขาดหายไปมากที่สุด โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาในหนังสือจึงให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจคำว่า “ความคิดสร้างสรรค์” ผ่านการอธิบายพร้อมยกตัวอย่างเปรียบเทียบในการหาคำตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์ง่ายๆ และกล่าวถึงงานวิจัย 4 ชิ้น ที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจคำว่า “ความคิดสร้างสรรค์” อย่างชัดเจน

จากนั้นผู้เขียนได้นำเสนอรูปแบบการสอนที่ผู้เขียนได้ร่วมวิจัยมีชื่อเรียกว่า “การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning--CBL)” โดยบอกว่า CBL เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับครูไทย และเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดห้องเรียนแห่งอนาคตขึ้นในไทย CBL มีกระบวนการสอน 8 กระบวนการ ได้แก่ (1) สร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นความอยากรู้ (2) ค้นหา รวบรวม แยกแยะ นำข้อมูลมาสร้างเป็นความรู้และคำตอบ (3) สอนเมื่อมีคำถาม สอนแบบรายคนหรือรายกลุ่มมากกว่าการสอนรวม (4) ให้ผู้เรียนมีโอกาสแก้ปัญหาด้วยตนเอง (5) ใช้แนวทางเกมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ มีรางวัล มีการแข่งขัน มีระดับขั้นของความสำเร็จ (6) แบ่งกลุ่มทำโครงการ (7) ให้นำเสนอผลงานด้วยวิธีการที่หลากหลายและ (8) วัดผลด้านต่างๆ ตามเป้าหมายที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้ล่วงหน้า

บรรยากาศในห้องเรียนแบบ CBL มี 9 ข้อ ได้แก่ (1) ครูควรเหลือเวลาให้เด็กค้นคว้า พูดคุย นำเสนอ ลดเวลาการสอนให้น้อยลง ควรเดินไปสอนตามกลุ่มมากกว่ายืนสอนรวมๆ (2) หลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างละเอียด พยายามให้เด็กค้นหาคำตอบเอง (3) ครูต้องหลีกเลี่ยงการตัดสินแบบเด็ดขาด

ว่าคำตอบของเด็กนั้นถูกหรือผิด แต่ให้ใช้วิธีทวนถามให้แน่ใจ เพื่อฝึกให้เด็กคิด (4) สนับสนุนให้คิด (5) ใช้เรื่องที่เด็กสนใจเป็นเนื้อหา นำใช้การค้นคว้าจากตำราเป็นตัวตาม (6) ช่วงเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 90 นาที อาจเรียนหลายวิชาพร้อมกัน ขึ้นอยู่กับว่าปัญหาที่ตั่งนั้นเกี่ยวข้องไปถึงวิชาใดบ้าง (7) วัดผลหลายครั้ง รายงานผลหลายด้าน เพื่อให้เด็กรู้และพัฒนาตนเองในแต่ละด้าน (8) เกิดจากความสนใจและความร่วมมือของเด็ก มากกว่าการบังคับให้รู้ หลีกเลี่ยงการตัดคะแนนและการลงโทษ และ (9) ครูต้องให้กำลังใจ รับฟังเรื่องราวที่เด็กคิดและนำเสนอ เรียนรู้ไปพร้อมกับเด็ก ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในจังหวะที่เหมาะสม

ทั้งนี้ผู้เขียนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอนในวิชา คณิตศาสตร์ เคมี สังคม ภาษาไทย และศิลปกรรม โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการสอนแบบเดิมกับการสอนแบบ CBL ในแง่ของเนื้อหา บทบาทครู ผู้เรียน ทักษะ บรรยากาศในห้องเรียน การวัดผลและผลการจัดการเรียนรู้ ปัจจุบันการสอนแบบ CBL ไม่ใช่เรื่องของอนาคตแต่เกิดขึ้นจริงแล้วในประเทศไทย มีการจัดทำเว็บไซต์ที่ผู้สนใจสามารถเข้าไปเรียนรู้การสอนแบบ CBL ได้ด้วยตนเอง มีการจัดตั้งเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้สอนร่วมแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในการสอนแบบ CBL นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการก็มีนโยบายที่จะขยายผลการสอนแบบ CBL ให้แพร่ขยายออกไป โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการในการขับเคลื่อน พร้อมทั้งกำกับ ติดตาม ประเมินผล และพัฒนาการสอนแบบ CBL อย่างต่อเนื่องอย่างไรก็ตามผู้เขียนมองว่าการปฏิวัติการศึกษาต้องเริ่มที่ตนเอง เนื้อหาในตอนท้ายของหนังสือจึงมีคำแนะนำสำหรับนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ในการปฏิบัติตัวระหว่างการรอคอยให้ CBL เกิดขึ้นเต็มพื้นที่ของประเทศไทย

“ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็นโค้ช !” เป็นหนังสือเชิงวิชาการที่มีจุดเด่นอยู่ที่การใช้ภาษาและการยกตัวอย่างอธิบายให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย มีการแบ่งและร้อยเรียงเนื้อหาในแต่ละบทได้อย่างเหมาะสมสัมพันธ์กันตลอดทั้งเล่ม ตัวหนังสือพิมพ์ด้วยกระดาษถนอมสายตา ชวนให้อ่านแบบสบายตา เหมาะ

สำหรับนักเรียน นักศึกษาเพื่อเรียนรู้โลกของการศึกษาและ
หาแนวทางในการพัฒนาตนเอง เหมาะสำหรับผู้ปกครอง
เพื่อเรียนรู้วิธีทำให้เด็กเรียนอย่างมีความสุขและรักการ
เรียนรู้เหมาะสำหรับครู อาจารย์เพื่อทำความเข้าใจแนวคิด

เรื่องการสอนและการประเมินผลรูปแบบใหม่ และเหมาะ
สำหรับผู้สนใจการศึกษาเพื่อตอบข้อสงสัยว่า “ทำไม
ให้การเรียนการสอนและการสอบมีคุณภาพและใช้ได้จริง
กับเด็กไทยของเรา”

